

บทที่ ๓

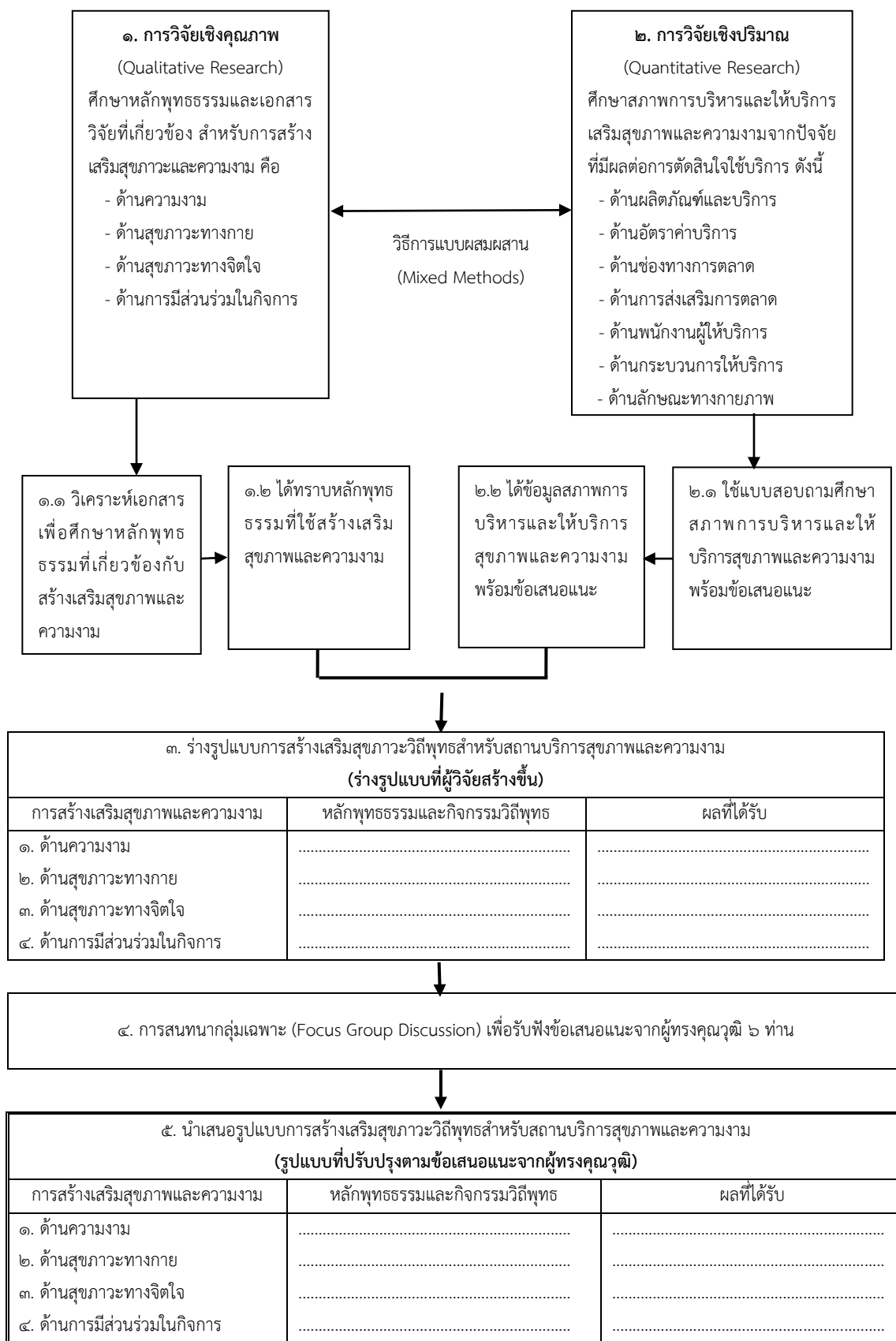
วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัย เรื่อง “การสร้างเสริมสุขภาวะวิถีพุทธสำหรับสถานบริการสุขภาพและความงาม” ผู้วิจัยได้กำหนดวิธีการดำเนินการวิจัย ประกอบด้วย รูปแบบการวิจัย ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล และผู้วิจัยได้ศึกษาตามวิธีการดำเนินการวิจัย ตามกระบวนการศึกษาวิจัย และตามลำดับขั้นตอนการวิจัยดังต่อไปนี้

- ๓.๑ รูปแบบการวิจัย
- ๓.๒ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- ๓.๓ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- ๓.๔ วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
- ๓.๕ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

๓.๑ รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีการแบบผสมผสาน (Mixed Methods) ระหว่างการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ที่ใช้วิธีวิเคราะห์ข้อมูลเอกสาร (Documentary Research) เพื่อศึกษาหลักพุทธธรรมที่ใช้สร้างเสริมสุขภาพและความงาม และการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ที่ใช้ศึกษาสภาพการบริหารและให้บริการสุขภาพและความงาม แล้วนำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยทั้งสองวิธีมาทำการสังเคราะห์รูปแบบการสร้างเสริมสุขภาวะวิถีพุทธสำหรับสถานบริการสุขภาพและความงามตามขั้นตอนโดยสรุปดังที่ปรากฏในแผนภาพที่ ๓.๑



แผนภาพที่ ๓.๑ แสดงขั้นตอนและวิธีดำเนินการวิจัย

จากแผนภาพที่ ๓.๑ ผู้วิจัยได้กำหนดลำดับวิธีดำเนินการวิจัยในแต่ละขั้นตอนดังนี้

๑. การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) เป็นการศึกษาเอกสาร ตำรา แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างเสริมสุขภาวะวิถีพุทธสำหรับสถานบริการสุขภาพและความงาม ได้แก่ ด้านความงาม ด้านสุขภาวะทางกาย ด้านสุขภาวะทางจิตใจ และด้านการมีส่วนร่วม ในกิจการ โดยได้แบ่งข้อมูลเอกสารในชั้นปฐมภูมิ คือ พระไตรปิฎกภาษาไทย ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๓๙ และข้อมูลในชั้นทุติยภูมิ ได้แก่ เอกสารแนวคิดของนักปราชญ์ทางพระพุทธศาสนา เอกสารตำราวิชาการที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการสุขภาพและความงาม โดยมีเนื้อหาครอบคลุมกิจกรรมและผลที่คาดว่าจะได้รับจากกิจกรรมสร้างเสริมสุขภาวะและความงาม ๔ ด้าน คือ ๑) ด้านความงาม ๒) ด้านสุขภาวะทางกาย ๓) ด้านสุขภาวะทางจิตใจ และ ๔) ด้านการมีส่วนร่วมในกิจการ

๒. การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) เป็นการศึกษาโดยใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อศึกษาสภาพการบริหารและให้บริการของสถานบริการเสริมสุขภาพและความงาม พร้อมข้อเสนอแนะในด้านต่างๆ ได้แก่ ๑) ด้านผลิตภัณฑ์และบริการ ๒) ด้านอัตราค่าบริการ ๓) ด้านช่องทางการตลาด ๔) ด้านการส่งเสริมการตลาด ๕) ด้านพนักงานผู้ให้บริการ ๖) ด้านกระบวนการให้บริการ และ ๗) ด้านลักษณะทางกายภาพ

๓. ผู้วิจัยได้นำเอาข้อมูลเชิงคุณภาพและข้อมูลเชิงปริมาณที่ได้จากการศึกษาทั้งหมดมาทำการสังเคราะห์กิจกรรมวิถีพุทธเพื่อการสร้างเสริมสุขภาวะสำหรับสถานบริการสุขภาพและความงาม และผลที่คาดว่าจะได้รับจากการจัดกิจกรรมต่างๆ คือ ๑) ด้านผลิตภัณฑ์และบริการ ๒) ด้านอัตราค่าบริการ ๓) ด้านช่องทางการตลาด ๔) ด้านการส่งเสริมการตลาด ๕) ด้านพนักงานผู้ให้บริการ ๖) ด้านกระบวนการให้บริการ และ ๗) ด้านลักษณะทางกายภาพ

๔. ผู้วิจัยได้นำเอาร่างรูปแบบการสร้างเสริมสุขภาวะวิถีพุทธสำหรับสถานบริการสุขภาพและความงาม การสนทนากลุ่มเฉพาะ (Focus Group Discussion) เพื่อรับฟังข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิ ๖ ท่าน คือ

๑) พระเมธาวิเชียร, ผศ.ดร., รองอธิการบดีฝ่ายบริหาร มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

๒) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. แม่ชีกฤษณา รักษาโฉม

๓) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ประพันธ์ ศุภพร

๔) คุณวัลลี ตันติกาญจน์ ประธานสมาพันธ์สปาไทย

๕) คุณธรรมรัตน์ ธรรมาชีวี กรรมการผู้จัดการ SMI

๖) ดร.จุไรรัตน์ ศรีศิริ ผู้อำนวยการโรงเรียนเดอะแคร์การบริบาล

๕. ผู้วิจัยได้นำความคิดเห็นเพิ่มเติมและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง ๖ ท่าน มาทำการปรับปรุง และนำเสนอรูปแบบการสร้างเสริมสุขภาวะวิถีพุทธสำหรับสถานบริการสุขภาพและความงาม

๓.๒ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่เป็นกลุ่มเป้าหมายในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้สมัครใจเป็นสมาชิกรับบริการในสถานบริการเสริมสุขภาพและความงาม อาเมทิส บอดี้ แอนด์ บิวตี้ คลับ ในปีพุทธศักราช ๒๕๕๘ จำนวน ๑,๙๐๐ คน ผู้วิจัยได้กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจากประชากรกลุ่มเป้าหมายซึ่งเป็นสมาชิกของสถานบริการเสริมสุขภาพและความงาม อาเมทิส บอดี้ แอนด์ บิวตี้ คลับ โดยคำนวณด้วยสูตรของทาโรยามาเน่ (Taro Yamane)^๑ ที่ระดับความคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ ๐.๑ ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้สำหรับการศึกษาวิจัยในครั้งนี้จำนวนทั้งสิ้น ๙๕ คน

๓.๓ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมี ๒ แบบ คือ เครื่องมือสำหรับวิจัยเชิงคุณภาพ และเครื่องมือสำหรับวิจัยเชิงปริมาณ โดยมีรายละเอียดดังนี้

๓.๓.๑ เครื่องมือวิจัยเชิงคุณภาพ ได้แก่ เครื่องมือที่ใช้สำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยวิธีการวิจัยเชิงเอกสาร (Documentary Research) ที่เกี่ยวข้องกับหลักพุทธธรรมในการสร้างเสริมสุขภาวะเพื่อการบริการสุขภาพและความงาม โดยเครื่องมือที่ใช้ศึกษาข้อมูลเอกสารในชั้นปฐมภูมิ คือ พระไตรปิฎกภาษาไทย ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๓๙ และเครื่องมือที่ใช้ศึกษาข้อมูลในชั้นทุติยภูมิ ได้แก่ เอกสารแนวคิดของนักปราชญ์ทางพระพุทธศาสนา และตำราวิชาการที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการสุขภาพและความงาม โดยมีเนื้อหาครอบคลุมกิจกรรมและผลที่คาดว่าจะได้รับจากกิจกรรมสร้างเสริมสุขภาวะและความงาม ๔ ด้าน คือ ๑) ด้านความงาม ๒) ด้านสุขภาวะทางกาย ๓) ด้านสุขภาวะทางจิตใจ และ ๔) ด้านการมีส่วนร่วมในกิจการ

๓.๓.๒ เครื่องมือสำหรับการวิจัยเชิงปริมาณ เป็นแบบสอบถามที่สร้างขึ้นจากการสังเคราะห์เอกสารและแนวคิดทฤษฎี งานวิจัยเกี่ยวกับการสร้างเสริมสุขภาวะตามหลักธรรมทางพระพุทธศาสนา

^๑ Yamane, T., *Statistic: An Introductory Analysis*, 3rd ed., (New York: Harper and Row, 1973), p. 888.

เพื่อให้ได้เครื่องมือวัดที่มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบข้อเท็จจริงที่ครอบคลุมวัตถุประสงค์และกรอบแนวคิดในการวิจัย ซึ่งมีขั้นตอนการสร้าง การกำหนดขอบข่ายเนื้อหา และการหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณ ดังนี้

๑. การสร้างแบบสอบถาม กำหนดลำดับขั้นตอนสร้างแบบสอบถามดังต่อไปนี้

๑.๑ ทบทวนเอกสารและรายงานวิจัยที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องเพื่อนำมากำหนดกรอบแนวคิดของการศึกษาวิจัยในครั้งนี้

๑.๒ นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาสรุปหมวดหมู่เพื่อการวิเคราะห์และสังเคราะห์เนื้อหาเพื่อกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย และนำมาใช้เป็นข้อมูลสำหรับสร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมและสอดคล้องกับความมุ่งหมายของการวิจัย

๑.๓ ร่างแบบสอบถามให้มีความสอดคล้องและครอบคลุมวัตถุประสงค์การวิจัยโดยใช้คำถาม ๓ ประเภทคือ แบบปลายปิด (Close Form) แบบปลายเปิด (Open Form) แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ของลิเคิร์ต (Likert) ชนิด ๕ อันดับ

๒. กำหนดขอบข่ายเนื้อหา เพื่อให้แบบสอบถามมีเนื้อหาครอบคลุมวัตถุประสงค์และกรอบแนวคิดในการวิจัย ผู้วิจัยได้แบ่งเนื้อหาของแบบสอบถามออกเป็น ๓ ตอน ได้แก่

ตอนที่ ๑ แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบสอบถามชนิดปลายปิด (Close Form) และชนิดปลายเปิด (Open Form) ประกอบด้วยตัวแปร อายุ ลักษณะการทำงาน ความต้องการ/บริเวณที่มีปัญหาในการรับบริการสร้างเสริมสุขภาพ โรคประจำตัว ประวัติการผ่าตัด ประวัติการประสบอุบัติเหตุ ระดับความเจ็บปวดก่อนรับบริการสร้างเสริมสุขภาพ และเหตุผลที่ตัดสินใจเลือกใช้บริการศูนย์สุขภาพและความงาม

ตอนที่ ๒ แบบสอบถามความสำคัญของปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจใช้บริการเสริมสุขภาพและความงาม แบ่งออกเป็น ๒ ส่วน คือ

ส่วนที่ ๒.๑ แบบสอบถามความสำคัญของปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจใช้บริการของสถานบริการสร้างเสริมสุขภาพและความงาม เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ของลิเคิร์ต (Likert) ชนิด ๕ อันดับ คือ มากที่สุด (๕) มาก (๔) ปานกลาง (๓) น้อย (๒) และน้อยที่สุด (๑) และคำถามชนิดปลายเปิด (Open Form) ประกอบด้วยข้อความครอบคลุมปัจจัย ๗ ด้าน ได้แก่ ด้านผลิตภัณฑ์และบริการ ด้านอัตราค่าบริการ ด้านช่องทางการตลาด ด้านการส่งเสริมการตลาด ด้านพนักงานผู้ให้บริการ ด้านกระบวนการให้บริการ และด้านลักษณะทางกายภาพ มีเกณฑ์ให้คะแนนจากการตอบคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ดังนี้

๕ คะแนน หมายถึง มีความสำคัญต่อการตัดสินใจอยู่ในระดับมากที่สุด

๔ คะแนน หมายถึง มีความสำคัญต่อการตัดสินใจอยู่ในระดับมาก

๓ คะแนน หมายถึง มีความสำคัญต่อการตัดสินใจอยู่ในระดับปานกลาง

๒ คะแนน หมายถึง มีความสำคัญต่อการตัดสินใจอยู่ในระดับน้อย

๑ คะแนน หมายถึง มีความสำคัญต่อการตัดสินใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

สำหรับการแปลความหมายของระดับความสำคัญต่อการตัดสินใจในแต่ละปัจจัยที่มีผลต่อบริการของสถานบริการสร้างเสริมสุขภาพและความงาม ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์การพิจารณาความหมายจากค่าเฉลี่ย (Mean) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย ๔.๕๐ – ๕.๐๐ หมายถึง มีความสำคัญต่อการตัดสินใจมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย ๓.๕๐ – ๔.๔๙ หมายถึง มีความสำคัญต่อการตัดสินใจมาก

ค่าเฉลี่ย ๒.๕๐ – ๓.๔๙ หมายถึง มีความสำคัญต่อการตัดสินใจปานกลาง

ค่าเฉลี่ย ๑.๕๐ – ๒.๔๙ หมายถึง มีความสำคัญต่อการตัดสินใจน้อย

ค่าเฉลี่ย ๑.๐๐ – ๑.๔๙ หมายถึง มีความสำคัญต่อการตัดสินใจน้อยที่สุด

ส่วนที่ ๒.๒ แบบสอบถามความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติมต่อปัจจัยที่มีผลในการตัดสินใจใช้บริการของสถานบริการสร้างเสริมสุขภาพและความงาม มีลักษณะเป็นคำถามชนิดปลายเปิด (Open Form) สำหรับให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมต่อการให้บริการด้านผลิตภัณฑ์และบริการ ด้านอัตราค่าบริการ ด้านช่องทางการตลาด ด้านการส่งเสริมการตลาด ด้านพนักงานผู้ให้บริการ ด้านกระบวนการให้บริการ และด้านลักษณะทางกายภาพ

ตอนที่ ๓ ข้อเสนอแนะต่อการจัดกิจกรรม/วิธีการสร้างเสริมสุขภาพและความงาม เป็นคำถามชนิดปลายเปิด (Open Form) สำหรับให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นประกอบด้วย

๑. กิจกรรมด้านความงามและผลที่คาดว่าจะได้รับจากการจัดกิจกรรม
๒. กิจกรรมด้านสุขภาวะทางกายและผลที่คาดว่าจะได้รับจากการจัดกิจกรรม
๓. กิจกรรมด้านสุขภาวะทางจิตใจและผลที่คาดว่าจะได้รับจากการจัดกิจกรรม
๔. กิจกรรมด้านการมีส่วนร่วมในกิจการที่และผลที่คาดว่าจะได้รับจากการจัด

กิจกรรม

๓. การหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการหาคุณภาพตามขั้นตอนดังนี้

๑. นำแบบสอบถาม (ฉบับร่าง) ที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา การใช้ภาษา และความชัดเจนของข้อความ และนำกลับมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

๒. ทดสอบความเที่ยงตรง (Validity) โดยนำแบบสอบถามไปขอคำปรึกษาจากอาจารย์ที่ปรึกษาที่มีความเชี่ยวชาญด้านสถิติ เพื่อพิจารณาถึงความครอบคลุมของเนื้อหาและภาษาที่ใช้ในการสร้างเครื่องมือ ตลอดจนประเด็นครบถ้วนของคำถาม

๓. นำร่างแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปตรวจสอบความเรียบร้อยและนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ ๕ ท่าน (รายนามดูในเอกสารภาคผนวก) เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content

Validity) เมื่อผ่านการตรวจสอบแล้ว จึงนำเอาผลการประเมินมาวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและวัตถุประสงค์ (Index of item objective congruence : IOC) โดยมีเกณฑ์มาตรฐาน^๒ คือ มีค่าตั้งแต่ ๐.๕๐–๑.๐๐ นำไปใช้ได้, ๐.๓๓ ควรปรับปรุง และ ๐.๐๐ หรือมีค่าเป็นลบ ควรตัดทิ้ง

ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถามจากการตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) โดยผู้เชี่ยวชาญ ๕ ท่าน มีรายละเอียดดังแสดงในเอกสารภาคผนวก

๔. นำแบบสอบถามที่มีค่าได้เกณฑ์มาตรฐานและได้ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญเรียบร้อยแล้ว ไปผ่านการพิจารณาจากอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง และการแก้ไขตามข้อเสนอแนะต่างๆ

๕. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปเข้ากระบวนการตรวจสอบหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ในกลุ่มประชากรซึ่งเป็นกลุ่มที่ไม่ได้ถูกคัดเลือกมาใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาจำนวน ๓๐ คน โดยวิธีวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient) เพื่อให้มั่นใจได้ว่าแบบสอบถามที่สร้างขึ้นนี้สามารถให้คำตอบได้ตามเกณฑ์มาตรฐาน โดยพิจารณาคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น ไม่น้อยกว่า ๐.๗๕ สำหรับค่าความเที่ยงรายข้อแบบมาตรฐาน (Standardized item alpha) ของแบบสอบถาม มีรายละเอียดดังแสดงในเอกสารภาคผนวก

๖. นำแบบสอบถามที่ผ่านการวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นแล้วมาตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไขแล้วนำไปเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์อีกครั้งหนึ่งก่อนที่จะนำไปทำสำเนาเพื่อใช้เป็นเครื่องมือสำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

๓.๔ วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากหนังสือ เอกสารสิ่งพิมพ์ บทความงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง แล้วนำข้อมูลมารวบรวมจัดบันทึกอย่างเป็นระบบและตรวจสอบแหล่งข้อมูลว่ามีความครอบคลุมเพียงพอ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์ แล้วนำมาวิเคราะห์โดยการจำแนกตามประเภทของข้อมูลให้เป็นหมวดหมู่ เพื่อวิเคราะห์ให้เห็นกระบวนการว่ามีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกับกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย ซึ่งจะทำให้ข้อมูลสรุปในการวิจัยมีความคลาดเคลื่อนน้อยที่สุด แล้วส่งให้อาจารย์ที่

^๒ วิชาการ, กรม, เอกสารประกอบหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๔๔ การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน, (กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, ๒๕๔๕), หน้า ๖๕.

ปรึกษาตรวจ แนะนำ ผู้วิจัยรับเอาคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษา มาปรับปรุงสรุป สร้างเป็นเครื่องมือวิจัย ทั้งเครื่องมือสำหรับการวิจัยเชิงคุณภาพและการวิจัยเชิงปริมาณ ดังต่อไปนี้

๑. การเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยได้เริ่มต้นดำเนินการโดยกำหนดประเด็นสำหรับการศึกษาข้อมูลและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างเสริมสุขภาวะวิถีพุทธจากเอกสารชั้นปฐมภูมิ และข้อมูลจากเอกสารในชั้นทุติยภูมิ ให้มีเนื้อหาครอบคลุมกิจกรรมและผลที่คาดว่าจะได้รับจากกิจกรรมสร้างเสริมสุขภาวะและความงาม ๔ ด้าน คือ ๑) ด้านความงาม ๒) ด้านสุขภาวะทางกาย ๓) ด้านสุขภาวะทางจิตใจ และ ๔) ด้านการมีส่วนร่วมในกิจการ ตามลำดับ

๒. การเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณ มีขั้นตอนเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยดังต่อไปนี้

๑) ทำหนังสือขออนุมัติเก็บรวบรวมข้อมูลจากบัณฑิตวิทยาลัย โดยผู้วิจัยดำเนินการรวบรวมข้อมูลทั้งหมดด้วยตนเอง

๒) ทำการสุ่มคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีจับสลากจากบัญชีรายชื่อสมาชิกของสถานบริการสุขภาพและความงามอาเมทิส บอดี้ แอนด์ บิวตี้ คลับ ตามจำนวนที่ได้กำหนดเอาไว้

๓) ให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามพร้อมเขียนข้อเสนอแนะ และตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถาม

๓. การสนทนากลุ่มเฉพาะ (Focus Group Discussion) ผู้วิจัยได้นำเอาข้อมูลเชิงคุณภาพ และข้อมูลเชิงปริมาณที่เก็บรวบรวมได้ทั้งหมดมาสังเคราะห์เป็นองค์ความรู้ และร่างรูปแบบการสร้างเสริมสุขภาวะวิถีพุทธสำหรับสถานบริการสุขภาพและความงาม และนำเสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิ ๖ ท่าน คือ ๑) พระเมธาวิณัยรส, ผศ.ดร., รองอธิการบดีฝ่ายบริหาร มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ๒) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. แม่ชีกฤษณา รักษาโณม ๓) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ประพันธ์ ศุภษร ๔) คุณวัลลี ตันติกาญจน์ ประธานสมาพันธ์สปาไทย ๕) คุณธรรมรัตน์ ธรรมาชีวี กรรมการผู้จัดการ SMI และ ๖) ดร.จุไรรัตน์ ศรีศิริ ผู้อำนวยการโรงเรียนเดอะแคร์การบริการ

๔. ปรับปรุงรูปแบบการสร้างเสริมสุขภาวะและความงามตามแนววิถีพุทธสำหรับสถานบริการสุขภาพและความงาม ตามความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง ๖ ท่าน

๕. นำเสนอรูปแบบการสร้างเสริมสุขภาวะและความงามตามแนววิถีพุทธสำหรับสถานบริการสุขภาพและความงาม

๓.๕ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้สถิติสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูล โดยแบ่งเป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพและข้อมูลเชิงปริมาณ ดังนี้

๑. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างเสริมสุขภาวะวิถีพุทธตามระเบียบวิธีวิจัย และการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพและนำข้อมูลที่ได้มาเข้ากระบวนการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) และสังเคราะห์เนื้อหา (Synthesis) เพื่อสรุปข้อมูลที่สอดคล้องตามขั้นตอนดังนี้

๑. จัดหมวดหมู่ของข้อมูลเป็นแฟ้มข้อมูล

๒. อ่าน ทำความเข้าใจ บันทึก เขียนข้อสังเกต และตั้งประเด็น

๓. พรรณนา แยกแยะลดส่วนข้อมูล (Data Reduction) และให้รหัส (Coding)

และตีความข้อมูล จัดหมวดหมู่ หาความเหมือนความต่าง และความเชื่อมโยงกับบริบท

๔. สรุปผลการวิจัย นำเสนอข้อมูลเป็นความเรียง และรายงานผลการวิจัย

๒. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

๑. การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม (ตอนที่ ๑) วิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ การแจกแจงความถี่ (Frequencies) และสถิติการหาค่าอัตราส่วนร้อยละ (Percentage) เพื่ออธิบายสภาพของข้อมูล

๒. การวิเคราะห์ข้อมูลสภาพการบริการและให้บริการของสถานบริการสุขภาพและความงาม (ตอนที่ ๒) วิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ การหาค่าเฉลี่ย (Mean) การหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) พร้อมการแปลผลตามเกณฑ์ที่ได้กำหนดเอาไว้ สำหรับการวิเคราะห์ความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติมใช้วิธีวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) และนำข้อมูลมาจัดกลุ่มเพื่อแจกแจงความถี่ (Frequencies) และค่าร้อยละ (Percentage) เพื่ออธิบายความหมาย

๓. การวิเคราะห์ข้อมูลการเสริมสร้างสุขภาวะวิถีพุทธของสถานบริการสร้างเสริมสุขภาพและความงาม (ตอนที่ ๓) วิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) การหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) พร้อมการแปลผลตามเกณฑ์ที่ได้กำหนดเอาไว้ สำหรับการวิเคราะห์ความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติมใช้วิธีวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และนำข้อมูลมาจัดกลุ่มเพื่อแจกแจงความถี่ (Frequencies) และค่าร้อยละ (Percentage)